

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 3 (35)

Вінниця – 2020

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 3 (35)

Свідцтво про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 2 від 16 грудня 2020 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В., к.мист-ства Іскра С.І., к.пед.н. Головська І.В., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Луцинкевич Л.А., Царик А.П.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2020. – Випуск 3(35). – 116с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2020

З М І С Т

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

ПОСТАТЬ КЕРІВНИКА ТА ЙОГО РОЛЬ У СТАНОВЛЕННІ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	4
РИТМИ ЖИТТЯ КОЛЕДЖУ	12

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ <i>БАБІЙ Л.С.</i> ..	20.
ПСИХОЛОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ РИТМІЧНОГО ВІДЧУТТЯ <i>АВТУХОВ С. Л.</i>	23
РОЗВИТОК САМОСТІЙНОСТІ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ГРИ НА МУЗИЧНОМУ ІНСТРУМЕНТІ <i>МЕЛЬНИК С. М.</i>	26
ПІЗНАВАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС–ЧИННИК МУЗИЧНОГО НАВЧАННЯ <i>ОСТРОВСЬКА-ЗІНЕНКО І.О.</i>	30
РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ <i>НАГОРНЮК В.Г.</i>	33
РОЗВИТОК ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ НА ВІННИЧЧИНІ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД <i>ПРИСЯЖНЮК Д. С. БИСТРИЦЬКИЙ О. С. МАРТИНЮК Ю. Г.</i>	39
ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА <i>ЮР'ЄВ Ю.Г.</i>	43

ЕКОНОМІЧНА КУЛЬТУРА ТА ФІНАНСОВА ГРАМОТНІСТЬ МОЛОДІ ЯК ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ КРАЇНИ

ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ УКРАЇНИ <i>БАБІЙ В.М.</i>	47
ЗАСТОСУВАННЯ ДІЛОВИХ ІГОР В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ОСНОВИ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ» <i>БУГА О. І</i>	51
ПОДАТКОВА ГРАМОТНІСТЬ СТУДЕНТІВ <i>ЄВДОКИМОВА Н.В.</i>	56
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ФІНАНСІВ <i>ЛИМАР О. Ф.</i>	61
МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ЧИННИК ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА ТА СТРАХУВАННЯ» <i>ВОЛКОДАВ Т. А</i>	68
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН ЕКОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ <i>БАКАЛОВА Н.М.</i>	73

ГЕРМАНІСТИКА ТА СЛАВІСТИКА У СУЧАСНОМУ НАУКОВОМУ ПРОСТОРІ

ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ РЕСУРСІВ ТА РОЗВИТОК SOFT SKILLS У ХОДІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ТА ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	77
ГЕНЕЗИС ІНОЯЗЫЧНЫХ СЛОВ В УСЛОВИЯХ БИЛИНГВИЗМА <i>КИСЕЛЕВ Д.Л., ТАРАТУТА С.Л.</i>	79
POLYSEMY AND MOTIVATION OF WORD MEANING IN ENGLISH LANGUAGE <i>ТКАЧУК ВАЛЕРІЯ</i>	83
ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ “ЛЮБОВ” В ХУДОЖНІЙ АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ <i>ЛАУТА ЛЮДМИЛА</i>	85

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

«НІ, Я ЖИВА! Я БУДУ ВІЧНО ЖИТИ!» <i>МАЗУР Т. А., НЕНЧИНСЬКА Л. В.</i>	89
СЕРЦЕ МОЄ ТАМ , ДЕ МОЯ БАТЬКІВЩИНА <i>ДИМІНСЬКА В. К. , ПЕКУРАРУ Л. Г.</i>	93
ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ <i>БІЛОУС Л. З.</i>	99
ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ GOOGLE CLASSROOM В ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ <i>ЛЕБІДЬ О. В.</i>	107

ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ УКРАЇНИ

УДК 338.242.2

БАБІЙ В.М.

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри фінансово – економічних дисциплін

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Анотація. Світова практика свідчить, що основою економічного зростання держави, підприємств являється зростання інвестицій. Підтвердженням цьому являється досвід більшості країн, які в останнє десятиріччя досягли різкого зростання темпів економічного розвитку. Усвідомлення цього фактору привело до того, що в країнах як з розвинутою, так і з економікою, яка розвивається залучення інвестицій в економіку розглядають як одну із пріоритетних завдань економічної політики.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційний клімат, іноземні інвестиції, індекс інвестиційної привабливості.

Постановка проблеми в загальному вигляді. Прямі іноземні інвестиції (ПІІ) стали ключовим джерелом зростання в багатьох країнах з перехідною економікою. В зв'язку з цим однією з цілей інвестиційної політики багатьох країн, які розвиваються, і країн з перехідною економікою являється їх залучення в економіку країни. Основний результат, досягнутий країнами, які отримують інвестиції, полягає в забезпеченні значної частини капіталу, необхідного для здійснення інвестицій за рахунок притоку капіталів з-за кордону.

Однак, в Україні за рахунок коштів іноземних інвесторів в 2018 році фінансувалось лише 2,7% капітальних інвестицій [1]. Вітчизняна економіка, яка знаходиться в стані кризи, поки що відчуває дефіцит власних коштів і потребує більш широкого залучення ПІІ для створення ефективного, соціально – орієнтованого суспільства з високим рівнем життя населення. В зв'язку з цим особу актуальність набувають питання мотивації і зацікавленості іноземних інвесторів у вкладеннях в українську економіку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких розглядаються аспекти цієї проблеми. Питання залучення іноземних інвестицій в Україну, а саме, проблемних аспектів даного процесу знайшли відображення в дослідженнях багатьох вітчизняних вчених: М.Олексінської, І.Бланка, В.Геєца, С.Мочерного, А.Федорук та ін. Але, не дивлячись на велику кількість робіт по цій проблематиці, лишаються відкритими питання визначення ступеню впливу ПІІ на економічний розвиток та вирішення багатьох проблем створення благоприємних умов для залучення іноземного капіталу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Економіка України перебуває в складній економічній ситуації, яка зберігає тенденції до погіршення внаслідок продовження агресивної політики Російської Федерації, окупації Криму і військових операцій на сході України, боротьбі з пандемією.

Світовий досвід економічного розвитку показує, що в основі підвищення конкурентоспроможності, а внаслідок цього і темпів економічного зростання як на

державному, так і регіональному рівні, знаходиться інвестиційне зростання. Так, наприклад, більшість країн, які здійснили в останнє десятиріччя скачок в розвитку, пішли шляхом зміни структури своєї економіки за рахунок інвестиційного зростання. Усвідомлення цього факту привело до того, що в країнах з розвинутою, так і з економікою, яка розвивається, залучення інвестицій в економіку в національному і регіональному масштабах розглядають як одне із пріоритетних завдань економічної політики.

Внаслідок цього на світовому ринку інвестиційних ресурсів країни ведуть активну боротьбу за залучення закордонних інвестиційних ресурсів. Як свідчить з чергової доповіді ЮНКТАД про світові інвестиції в 2019 році загальний обсяг приросту прямих іноземних інвестицій (ПІІ) в порівнянні з 2017 роком зменшився на 16% і склав 1,23 трлн. доларів США проти 1,47 трлн. дол. [2] На думку експертів, в числі основних причин такої динаміки нестійкість світової економіки, непередбачуваність політики для інвесторів та зростаючі геополітичні ризики.

Залучення іноземних інвестицій дає змогу країні-реципієнту отримати ряд вигод, основними з яких є поліпшення платіжного балансу; трансфер новітніх технологій та ноу-хау; комплексне використання ресурсів; розвиток експортного потенціалу і зниження рівня залежності від імпорту; досягнення соціально-економічного ефекту (підвищення рівня зайнятості, розбудова соціальної інфраструктури тощо). Водночас, використання іноземних інвестицій для країни є потенційним джерелом загроз, таких як експлуатація сировинних ресурсів та забруднення навколишнього природного середовища, підвищення рівня залежності країни від іноземного капіталу, зниження

рівня конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників, трансфер капіталу за кордон.

Прямі іноземні інвестиції (ПІІ) є вкрай вигідними для України. Підприємства з ПІІ, в яких іноземний інвестор володіє не менш як 10% статутного капіталу, становлять лише 4,6% усіх українських компаній. Втім, на цю порівняно невелику кількість підприємств припадає понад 20% працездатного населення України, 24% загального обсягу капіталу України й майже 35% загальної валової доданої вартості — показника обсягу виробництва [4]. Отже, підприємства з ПІІ не просто значно більші, ніж підприємства із винятково вітчизняними інвестиціями; вони також значно продуктивніші. Відтак, економічні переваги ПІІ в Україні є значними, незважаючи на скорочення обсягу ПІІ протягом останніх років у зв'язку із складними економічними обставинами.

Тому, залучення інвестицій в економіку країни на протязі тривалого періоду являється актуальною проблемою.

Накопичені ПІІ в економіку України по стану на 30 липня 2020 року склали 50,311 млрд.доларів. З них інструменти участі в капіталі -38, 053 млрд. дол. США, боргові інструменти – 12, 258 млрд.доларів.

Таблиця 1.1.

Топ - 20 країн за ПІІ в Україну на 30.06.2020

№ з/п	Країна	Розмір ПІІ,млн.дол.США
1	Кіпр	15.944
2	Нідерланди	10.261
3	Швейцарія	3.083
4	Сполучене Королівство Великої Британії	3.054
5	Німеччина	2.316

6	Австрія	1.728
7	Люксембург	1.236
8	Франція	1.096
9	Російська Федерація	1.050
10	Польща	826
11	США	809
12	Британські Віргінські Острови	626
13	Швеція	570
14	Туреччина	484
15	Угорщина	367
16	Сингапур	354
17	Італія	344
18	Литва	246
19	Панама	225
20	Данія	220
Всього		50.311
Довідково: Країни ЄС		35.897

Джерело: Складено автором на матеріалах НБУ

Як видно з представленої таблиці самим потужним іноземним інвестором в Україну являється Кіпр. Компанії, які зареєстровані в цій країні, інвестували в Україну 15,494 млн.доларів. На другому місці – Нідерланди (10, 261 млн.доларів, на третьому – Швейцарія (3,083 млн. доларів).

Компанії РФ вклали в українську економіку 1.050 млн.дол. Росія знаходиться на дев'ятому місці, випереджаючи Польщу (826 млн. доларів) і США (809 млн.доларів). На країни ЄС приходить дві третини інвестицій (35,897 млн.доларів).

Така концентрація залучення інвестиційних ресурсів з невеликої кількості країн і регіонів світу являється достатньо небезпечною з точки зору як довгострокових, так і короткострокових ефектів для національної економіки та інвесторів. Поскілки, будь – які зміни у

відносинах з цими країнами негативно вплинуть на обсягах та регулярність надходження інвестицій в загальнонаціональні і приватні проекти.

В першому кварталі 2020 року інвестиції з Кіпру скоротилися на 1,4 млрд. доларів, з Німеччини – на 427,5 млн., з Нідерландів – на 178, 4млн. При цьому зросли: інвестиції з Швейцарії на 112,1млн.доларів, з Польщі – на 48 млн., з Франції на 45 млн. доларів [2].

На думку багатьох експертів, це означає, що значна частка ПІІ насправді можуть бути так звані «круговими ПІІ», які спершу належали вітчизняним акціонерам, а потім зайшли в Україну через фінансові центри на кшталт Кіпру. Втім, слід підкреслити, що не всі ПІІ, які надходять із фінансових центрів, є круговими ПІІ. Інвестори з інших країн також використовують великі фінансові центри завдяки лояльному регулюванню та низьким податкам.

Потрібно відмітити, що в Україні спостерігається негативна тенденція, пов'язана з прямими іноземними інвестиціями. В першому кварталі минулого року був зафіксований притік інвестицій на рівні 943 млн.дол.США, а в першому кварталі поточного року – відтік на суму майже 1,6 млрд. дол. США [3].

Такий стан іноземного інвестування залежить від цілого ряду проблем. Це проблеми і економічного, і політичного характеру.

Як показано в звіті Європейської бізнес асоціації (ЕВА) індекс інвестиційної привабливості України в 1-му півріччі 2020р. склав 2,51 бали (2019 - 2,95) з 5 можливих за шкалою Маймерта. 62% експертів вважають поточний інвестиційний клімат несприятливим, 34% - нейтральним і лише 4% - сприятливим (17% у 2 півріччі 2019р.)[2]

Розглянемо основні негативні фактори, проблеми, які стримують зростання інвестицій в країні. Важливою проблемою являється рівень корупції в країні. 77% експертів ЕВА вказують на цей фактор. Так, голосні корупційні справи, які не доведені до логічного кінця, невисокий рейтинг України в списку корумпованості держави обмежують притік інвестицій і понижують довіру інвесторів. В такій ситуації більшість потенційних іноземних інвесторів віддають перевагу вкладення грошових коштів і капіталу в економіку інших держав.

Наступною важливою проблемою являється наявність економічних злочинів, рейдерство, а також недосконалість законодавчої бази в даній галузі права. В аналізі інвестиційної привабливості України ЕВА 87% експертів вказують на слабку судову систему і 71% - на тіньову економіку. Недосконалим також являється і правове регулювання і запобігання механізму фіктивного банкрутства. Так, підприємства, які використовують вкладені інвестиційні кошти, можуть оголосити процедуру банкрутства з наміром відмови від оплати боргів.

Також проблемою являється і неузгоджена інвестиційна політика між регіонами країни, відсутній єдиний системний підхід до покращення інвестиційного клімату в країні.

Негативним факторами являються також відсутність верховенства права, ротації в складі Уряду держави, відсутність прогресу в реалізації реформ, COVID – 19, тиск на НБУ, нестабільність гривні і економічної політики в цілому.

Крім того, слабкість державних інститутів та ігнорування органами державної влади проблем інвесторів створюють невизначеність і псують імідж нашої держави як надійного бізнес-партнера. Усе це змушує потенційного інвестора упереджено ставитися до України.

Висновки. З метою залучення ПІІ багато країн вдаються до запровадження податкових пільг. Досвід України у цьому контексті ще у 1990-х років виявився негативним, що було пов'язано зі зловживанням пільгами (ухилення від сплати податків, створення підприємств з надзвичайно малими розмірами інвестицій з метою одержання гарантованих державою податкових пільг) та появою псевдо інвесторів.

Податкові пільги, якщо й повинні надаватися інвесторам, то виключно з перспектив інноваційного розвитку галузей. Також вони не повинні чинити негативний вплив на державний бюджет. Сьогодні ж Податковим та Митним кодексами України, а також окремими законами передбачена державна підтримка інвестиційних проектів через звільнення від сплати імпортного мита, звільнення та відстрочку ПДВ, а також надання інших податкових пільг.

Тільки за ефективної реалізації економічних та адміністративних реформ, дерегулювання, боротьби з корупцією, вдосконалення законодавства і правозастосовної практики, поряд з активною роботою із залучення іноземних інвесторів, країна зможе стати потенційно привабливою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua
2. Сайт Європейської бізнес асоціації. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.eba.com.ua /

wp - content/

3. Вісник НБУ. №2. 2020. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <https://bank.gov.ua/ua/news/all/visnik-natsionalnogo-banku-ukrayini>

4. Статистичний збірник «Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності України» [Відп. за випуск І. С. Петренко] - Державна служба статистики України. – К. 2019.

Стаття надійшла до редакції

10 вересня 2020

**ЗАСТОСУВАННЯ ДІЛОВИХ ІГОР
В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ
«ОСНОВИ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ»**

УДК [378.147.091.33:793.7] (075.8)

БУГА О. І

*кандидат педагогічних наук,
викладач кафедри фінансово – економічних дисциплін
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Анотація. У статті розглядається ділова гра як активний метод навчання, застосування ділових ігор під час навчання студентів. Ділові ігри проводяться з метою набуття учасниками професійних знань і якостей в сфері економіки, практичних навичок розв'язання завдань з практичного управління в умовах ринкових відносин.

Ключові слова: ділова гра, активний метод навчання, імітаційно-ігрове моделювання, колективна діяльність.

Постановка проблеми. Сучасні тенденції трансформації українського суспільства, перехід його від індустріальної стадії розвитку до постіндустріальної, інформаційної висувають принципово нові вимоги до професійної підготовки фахівців педагогічного профілю. Ефективність виконання цього завдання значною мірою пов'язана з реформуванням вищої освіти в Україні, що здійснюється в напрямі її демократизації, гуманізації, реалізації положень Болонського процесу та спрямована на розробку перспективних шляхів підготовки кваліфікованих фахівців-педагогів у відповідності до європейських стандартів.

За таких умов проблема фахової підготовки майбутніх учителів технологій набуває нині особливої актуальності,

оскільки вона має спрямовуватися на формування особистості майбутнього фахівця, здатної до плідної педагогічної й управлінської діяльності в сучасних умовах, особистості, котра володіє не лише системою спеціальних знань, умінь і навичок, професійних дій і соціальних відносин, а й вирізняється сформованістю важливих якостей, відповідним рівнем кваліфікації з урахуванням світових і європейських стандартів якості за умов збереження національних здобутків і пріоритетів.

Аналіз останніх досягнень і публікацій. Аналіз психологічної, педагогічної та методичної літератури засвідчує недостатнє обґрунтування педагогічних умов ефективного застосування ділових ігор у професійній підготовці майбутніх учителів. Значний